

Valvon yksin vuoteessani
päivää mennyttä punoen.
Ajatukset ahdistavat,
eivätkä suo minulle unta.
Tyhjää vuodetta hapuilen,
kaipaam lämmintä kätöstä.

Kaunis päivä kahdenkesken,
sielun ja sydämen lämpö,
takassa tuli ja loimu,
kädet toisen ympärillä:
Rakkauden suloinen laulu.

Kaikki illassa katosi
ystäväksi uskomani
riidankylväjän teosta,
kateellisen myyräntyöstä.

Istutti torajyväsen
sydämehen rakkahani.
Piilosta se nyt pujahti
herkistyneen mielen maasta.
Loittoni läheisyytemme.

Mutta se palaa takaisin,
tuon mä tiedän ja tajuan:
Sato laiha siemenellä,
valheella lyhyet jäljet.

Tyhjää vuodetta hapuilen,
käsi kaipaa toisen kättä.
Vaikka hän nyt onkin poissa,
silti kuulen kuiskauksen,
huokauksen huuliltani:
Sinua minä rakastan.